

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana, Diaconu Iurie,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului Bădărău Vasile, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriai Nisporeni din 15 aprilie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Bădărău Vasile Xxxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx,
originar din xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, domiciliat în
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 30.05.2014 – 15.04.2016;*
2. *instanța de apel: 10.05.2016 – 22.03.2017;*
3. *instanța de recurs: 30.05.2017 – 12.09.2017;*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Nisporeni din 15 aprilie 2016, inculpatul Bădărău Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, ceea ce constituie 14 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de răspundere, ce țin de domeniul jurisprudenței pe un termen de un an.

Măsura preventivă obligația de a se prezenta în fața organelor de drept, aplicată în privința lui Bădărău Vasile Xxxxxx, s-a dispus a fi menținută până la devenirea sentinței definitive.

Tot prin sentința s-a dispus încasarea din contul inculpatului Bădărău Vasile în beneficiul lui Cojocari Denis, a prejudiciului material în sumă de 3100 euro, echivalentul sumei de 49 611,78 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Bădărău Vasile, la 03 ianuarie 2013, activând în calitate de inspector al SPR a CPR, la moment Inspectoratul de Poliție Nisporeni, aflându-se în apropierea Biroului Examinare și Evidență a Transportului Nisporeni situat în or. Nisporeni, str. Suveranității 2, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de situația de serviciu, a luat bani în sumă de 3100 euro, echivalentul a 49611,78 lei MD, în calitate de plată pentru vânzarea lui Cojocari Denis a unui automobil de model „VOLKSWAGEN GOLF”, cu n/î XXXXXXXXX, ulterior transmitându-i de fapt în posesie părții vătămate Cojocari Denis, un alt automobil cu alți parametri tehnici și de evidență și nu cei indicați în actele ce confirmă posesia legală a automobilului, care de asemenea au fost transmise sus-numitului de către Bădărău Vasile, cauzând părții vătămate o daună considerabilă.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin aceste acțiuni inculpatul Bădărău Vasile a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, individualizată prin *„escrocherie, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Bădărău Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Nisporeni din 15 aprilie 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să fie achitat în baza învinuirii pe art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În susținerea apelului declarat a invocat că, prin declarațiile depuse, partea vătămată Cojocari Denis a dus instanța în eroare, urmând a fi apreciate critic, deoarece ultimul s-a adresat organelor de poliție abia la trei luni după ce a procurat automobilul. Prin declarațiile martorului Vatavu Eugen se confirmă declarațiile depuse de către el, referitoare la faptul că automobilul de modelul „Volksfagen Golf”, se alimentează cu benzină. Prin declarațiile martorului Vatavu Eugen, se confirmă că anume stăpânul automobilului Luncaș Alexei l-a scos de la evidență, cu acordul și la insistența lui Cojocari Denis, iar în urma controlului efectuat de către BEET Nisporeni, s-a adeverit că careva încălcări nu s-au constatat, totodată s-a dispus pornirea urmăririi penale, care ulterior a fost încetată din motivul că nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii, cât și abateri referitoare la radierea automobilului menționat.

Inculpatul a mai menționat că prin raportul de expertiză nr. 7117 din 21 octombrie 2013, se adeverește că automobilul de modelul „Volkswagen Golf”, era alimentat cu

benzină. De asemenea, inculpatul a indicat că intrarea pe teritoriul Republicii Moldova, poate fi efectuată și prin intermediul Transnistriei, teritoriul necontrolat de autoritățile Republicii Moldova, fără a fi înregistrată informația în baza de date „Acces”, iar pentru a confirma acest fapt urmau a fi audiați vecinii martorului Luncaș Alexei și consătenii, însă procurorul nu a întreprins careva acțiuni în acest sens. Automobilul de modelul „Volkswagen Golf”, cu n/î Xxxxxxxx, a fost ridicat la 04 aprilie 2012, iar expertiza fiind dispusă abia la data de 14 octombrie 2013, timp în care automobilul dat s-a aflat la Cojocari Denis.

3.1. Avocatul Petcu Dragomir în numele inculpatului Bădărău Vasile, a declarat un apel suplimentar, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Nisporeni din 15 aprilie 2016, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bădărău Vasile să fie achitat, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond nu a ținut cont de declarațiile martorilor Gheorghiev Alexei și Vatavu Eugen, care confirmă caracterul legal al acțiunilor lui Bădărău Vasile, de altfel fapt confirmat și prin ordonanța procuraturii Nisporeni din 31 decembrie 2014, privind clasarea procesului penal nr. 2013248018, pornit pe faptul neglijenței în serviciu de către colaboratorii Biroului Evidență a Transportului Nisporeni, la înmatricularea automobilului de modelul „Volkswagen Golf”, cu n/î Xxxxxxxx, nefiind astfel clar în ce mod Procuratura Nisporeni, cât și instanța de fond a constatat în acțiunile inculpatului componența infracțiunii.

De asemenea, a invocat că declarațiile martorilor Gheorghiev Alexei și Vatavu Eugen, sunt confirmate integral prin raportul de expertiză grafoscopică nr. 1342, din 05 martie 2014, conform căruia cererea de scoatere a automobilului de la evidență și cererea în legătură cu transmiterea autovehiculului din 03 ianuarie 2013, nu au fost efectuate de către inculpat, ci de o altă persoană, totodată semnăturile în rubricile „semnătură personală”, „confirm datele din chestionar”, „semnătura”, din „cererea de a scoate de la evidență autoturismul”, „chestionar pentru eliberarea certificatului de înmatriculare a autovehiculului”, „cererea în legătură cu transmiterea vehiculului”, nu a fost stabilit dacă au fost executate de către inculpatul Bădărău Vasile, cu atât mai mult că raportul de expertiză nu a fost inclus nici în rechizitoriu și nici în sentința de condamnare.

În viziunea apelantului, instanța de fond a omis a se expune asupra declarațiilor martorului Ciurin Ion, cât și ale martorului Terguță Ion, care combat cele relatate de

către partea vătămată Cojocari Denis, precum că la Ciurin Ion, pentru eliberarea facturii INVOICE, s-a prezentat inculpatul Bădărău Vasile și nu Luncașu Alexei, care este proprietarul automobilului de modelul „Volkswagen Golf”, cu n/î Xxxxxxxx, totodată este combătută și versiunea părții vătămate Cojocari Denis, precum că i-ar fi transmis în original lui Bădărău Vasile, actele asupra automobilului.

Apărătorul a considerat că instanța de fond a omis a se expune și asupra divergențelor dintre declarațiile părții vătămate Cojocari Denis, depuse în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, deoarece în realitate inculpatul a achitat ultimului suma de 2300 euro și nicidecum suma de 3100 euro. De asemenea, s-a omis și faptul că deși a fost audiat martorul Smîntaniuc Iurie, care a confirmat că Cojocari Denis a transmis inculpatului anume suma de 3100 euro, acesta la data de 03 ianuarie 2013, era minor și nu dispunea de permis de conducere. Au fost ignorate și declarațiile martorului Butnaru Vladimir, care a combătut cele spuse de partea vătămată Cojocari D. și martorul Smîntaniuc Iurie și a confirmat versiunea inculpatului, că a fost transmisă anume suma de 2300 euro.

Apelantul a mai indicat și asupra erorilor procesuale admise în cadrul urmăririi penale și anume faptul că ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuțit a lui Bădărău Vasile, nu este semnată de către avocatul acestuia, ordonanța de efectuare a investigațiilor în vederea căutării bănuțitului Bădărău Vasile din 06 august 2013, este una ilegală, ordonanțele de prelungire a urmăririi penale din 06 septembrie 2013, din 02 ianuarie 2014 și din 28 februarie 2014, sunt neîntemeiate și nemotivat s-a prelungit termenul urmăririi penale peste termenul de 30 de zile.

De asemenea, avocatul a specificat că însuși inculpatul nu a cunoscut despre faptul că numărul de identificare al automobilului de modelul „Volkswagen Golf”, cu n/î Xxxxxxxx a fost modificat, cu atât mai mult că el personal a fost cu acest automobil peste hotarele țării în anul 2012, totodată pe marginea acestui caz nu a fost audiat martorul Luncașu Alexei, iar alegațiile procurorului precum că acesta nu putea fi prezent pe teritoriul țării la momentul depunerii cererii de scoatere a automobilului de la evidență sunt neîntemeiate, deoarece acesta a intrat în țară prin regiunea Transnistreană.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către inculpatul Bădărău Vasile și apelul suplimentar declarat de către avocatul inculpatului, Petcu Dragomir, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor apelantului, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Bădărău Vasile, în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol au fost reținute drept declarative argumentele atât ale inculpatului, cât și ale apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Reexaminând și cercetând din nou probatoriul administrat la caz, instanța de apel a notat că la caz soluția instanței de fond, cu referință la vinovăția inculpatului Bădărău Vasile, este pe deplin justificată, or, verificând la acest capitol sentința pronunțată, instanța de apel a considerat că vina lui Bădărău V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. c), d) Cod penal, individualizată prin „*escrocherie, dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzare de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu*”, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală, și anume:

- declarațiile părții vătămate Cojocari Denis;
- declarațiile martorilor Smîntaniuc Iurie; Vatavu Eugen; Gheorghiev Alexei; Prodan Radu; Butnari Vladimir;
- descifrările convorbirilor telefonice ale lui Cojocaru Denis eliberate la data de 23 martie 2013, pe faptul evidențierii apelurilor telefonice pe nr. xxxxxxxxxx și de pe nr. xxxxxxxxxx, în perioada ianuarie-februarie 2013 (vol. I, f.d. 46-58);
- ordonanțele și procesele-verbale de ridicare din 09 iulie 2013, din 30 august 2013 și din 18 octombrie 2013, în cadrul cărora au fost ridicate actele de la BEET Nisporeni pe faptul punerii și scoaterii de la evidență a automobilului de modelul „VW Golf” cu n/î Xxxxxxxx (vol. I, f.d. 72-73; 90-91; 104-108);
- raportul de expertiză nr. 7117, din 21 octombrie 2013, potrivit căruia numărul de identificare al caroseriei automobilului de modelul „VW Golf”, cu n/î xxxxxxxxxx prezentat la examinare, a fost supus modificării prin înlăturarea prin tăiere a panelului de metal de formă dreptunghiulară cu numărul inițial, cu montare apoi a unui fragment analog cu numărul prezent „WVWZZZIHZRB042510” și fixarea lui prin sudare. Valoarea inițială a numărului caroseriei este „WVWZZZIHZVW279667” (vol. I, f.d. 165-167);
- informația sistemului de căutare ACCES, conform căreia Luncaș Alexei în perioada 21 aprilie 2012 - 24 octombrie 2013, nu a fost în Republica Moldova fiind plecat

peste hotarele Republicii Moldova, ieșirea datând din 21 aprilie 2012, prin PTF Vălcineț-Moghiliov-Podolsk Feroviar (vol. I, f.d. 174);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 04 aprilie 2014, conform cărora a fost ridicat automobilul de model „VW Golf” cu n/î xxxxxxxxxx, de la Cojocari Denis (vol. I, f.d. 212-213).

Sub egida împrejurărilor de drept, raportate la cele de fapt, instanța de apel a considerat că, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Bădărău V. este corect efectuată, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, concluzie bazată pe probele administrate la caz, cercetate în ședința instanței de fond și verificate pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, apelul declarat de către apărătorul Petcu Dragomir conține doar critici la general cu referință la probele administrate, fără a fi combătute careva anume dintre aceste probe și fără a se descrie concret prin ce anume se demonstrează nevinovăția inculpatului Bădărău V. și respectiv care anume probe denotă concluzia abordată de către avocat și inculpat privind pronunțarea unei soluții de achitare.

Sub aspectul interpretării situației de fapt, instanța de apel a reținut că persoanele care intră în relații sociale cu privire la patrimoniu trebuie să manifeste un minim de promptitudine, pentru ca interesele lor patrimoniale să nu fie încălcate prin anumite manopere frauduloase. În același timp, în vederea formării, desfășurării și dezvoltării normale a relațiilor amintite, este nevoie de o bună-credință a participanților la ele. Buna-credință este o categorie etico-morală. De aceea, și actele de conduită, care aduc atingere buneii-credințe - înșelăciunea și abuzul de încredere - se pot transforma din acte imorale în acte cu relevanță juridico-penală numai în prezența unor anumite condiții. Acestea sunt considerentele din care legiuitorul, urmărind obiectivul asigurării unui climat de credibilitate reciprocă, prevede, în art. 190 Cod penal, răspunderea nu pentru înșelăciune sau abuz de încredere, ci pentru dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere.

Instanța de apel a reținut că forma pasivă de realizare a înșelăciunii, aleasă de către inculpatul Bădărău V., a constat în trecerea cu bună știință a circumstanțelor a căror necunoaștere putea determina partea vătămată Cojocari D., să nu procure automobilul „Volkswagen Golf”, cu n/î xxxxxxxxxx, or, inițial s-a adevărit din declarațiile părții vătămate, ale martorilor, cât și însuși ale inculpatului, că ultimului în momentul deplasării pentru a se întâlni cu pătimitul Cojocari D., i s-a defectat automobilul.

Instanța de apel a reținut de la bun început că, inculpatul a ales anume această metodă și anume pretextul că automobilul ar fi fost defectat și că se află pe evacuator, iar pentru a exclude careva alte dubii inculpatul Bădărău V., a insuflat părții vătămate că dânsul este polițist, iar însuși partea vătămată a menționat că în momentul ce a văzut chipul în automobilul inculpatului, l-a întrebat dacă este polițist, la ce inculpatul a răspuns afirmativ.

Ține de evidențiat în situația dată, că neprezentarea automobilului la BEET Nisporeni, pentru a fi verificat, a fost generată anume de situația creată de către inculpat, referitoare la defecțiunea automobilului „Volkswagen Golf”, iar în cele din urmă, inculpatul a mers la BEET Nisporeni, unde s-a întors cu șeful instituției date Gheorghiev Alexei, care a verificat automobilul și a menționat că numărul de pe caroserie și motor, corespundeau pașaportului tehnic al automobilului, iar careva nereguli nu a constatat.

În continuare, instanța de apel a remarcat și faptul că ulterior reparării automobilului „Volkswagen Golf”, partea vătămată a mers totuși la BEET Bălți, unde i s-a refuzat însă înmatricularea automobilului, din motivul că numărul de motor și numărul caroseriei erau falsificate.

Conform raportului de expertiză nr. 7117 din 21.10.2013, numărul de identificare al caroseriei automobilului de modelul „Volkswagen Golf”, prezentat la examinare, a fost supus modificării prin înlăturarea prin tăiere a panelului de metal de formă dreptunghiulară cu numărul inițial, cu montare apoi a unui fragment analog și fixarea lui prin sudare, acesta atestând falsificarea numărului caroseriei.

Instanța de apel a reiterat și faptul că în acțiunile inculpatului Bădărău V., este evidentă intenția de abuz de încredere a părții vătămate Cojocari D., datorită insuflării că acesta este colaborator de poliție, fapt ce l-a determinat pe pătimit să uite de prudență și să fie convins că careva probleme nu sunt, cu atât mai mult că în momentul verificării automobilului de către colaboratorul BEET Nisporeni, s-a adeverit că automobilul nu era pus sub sechestru, nu avea numărul de înmatriculare fals, ceea ce a determinat acordul părții vătămate de a procura acest automobil.

Sub acest aspect, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele inculpatului Bădărău V., precum că prin declarațiile depuse, partea vătămată Cojocari D. duce instanța în eroare, deoarece ultimul s-a adresat organelor de poliție abia la trei luni după ce a procurat automobilul, or, partea vătămată a menționat că s-a adresat către inculpat din momentul în care a depistat fraudă dată cu cerința de a i se restitui

banii care i-a transmis, iar inculpatul a menționat că va clarifica această situație, ceea ce determină intenția inculpatului de inducere în eroare și continuare a înșelăciunii, deși cunoștea cu certitudine că nu va putea clarifica așa cum i-a promis pătimitului.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondat și argumentul inculpatului precum că, prin declarațiile martorului Gheorghiev Alexei se confirmă că automobilul de modelul „Volkswagen Golf”, era benzină, or, acest fapt este combătut integral prin declarațiile părții vătămate, care a menționat că a văzut anunțul pe internet despre faptul că automobilul „Volkswagen Golf”, este alimentat cu motorină, totodată faptul dat a fost demonstrat și prin declarațiile martorului Smîntaniuc Iurie, totodată martorul Gheorghiev Alexei deși a menționat că automobilul era alimentat cu benzină, acesta a menționat că nu putea greși, deși de la bun început a relatat că automobilul dat se afla pe evacuator și a constatat că automobilul se alimentează cu benzină, doar din cele spuse de inculpatul Bădărău V., cât și din actele prezentate de către ultimul.

În viziunea instanței de judecată sunt declarative afirmațiile inculpatului potrivit cărora prin declarațiile martorului Vatavu Eugen, se confirmă că anume stăpânul automobilului, Luncaș Alexei, l-a scos de la evidență, cu acordul și la insistența lui Cojocari Denis, or, aceste declarații vin în contradicție cu informația sistemului de căutare ACCES, conform căreia Luncaș Alexei în perioada 21 aprilie 2012 - 24 octombrie 2013, nu a fost în Republica Moldova fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, ieșirea datând din 21 aprilie 2012, prin PTF Vălcineț-Moghiliov-Podolsk Feroviar.

În opinia instanței de apel nu a putut fi reținut nici argumentul inculpatului precum că Luncașu Alexei a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, prin intermediul teritoriului necontrolat de către autoritățile de stat din Transnistria, or, acest motiv este unul declarativ și neîntemeiat, dar și combătut prin declarațiile părții vătămate Cojocari D., cât și ale martorului Smîntaniuc Iurie, care au indicat că nu au văzut o altă persoană, în afară de Prodan Radu, care era șoferul evacuatorului cu care a fost transportat automobilul, cât și pe Butnari Vladimir, care în cele din urmă s-a adeverit a fi cumnatul inculpatului.

Instanța de apel a considerat neîntemeiat și argumentul apelantului precum că, pentru a confirma faptul că Luncașu Alexei a intrat în RM, prin Transnistria, urmau a fi audiați vecinii martorului Luncaș Alexei și consătenii, dar procurorul nu a întreprins careva acțiuni în acest sens, or, în situația dată, inculpatul cât și apărătorul acestuia nu au formulat careva cereri sau demersuri conform art. 66 alin. (2), pct. 22), art. 68 alin. (1), pct. 14 și art. 244 – art. 247 Cod de procedură penală, nici pe parcursul urmăririi

penale, cât și pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond și apel, privind audierea vecinilor dar și a consătenilor, cât și a altor martori, ce să confirme/infirmă cele susținute de către inculpat.

Este neîntemeiat și argumentul inculpatului Bădărău V., precum că în urma controlului efectuat de către BEET Nisporeni, s-a adevărit că careva încălcări nu s-au constatat, totodată s-a dispus pornirea urmăririi penale, care ulterior a fost încetată din motivul că nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii, cât și abateri referitoare la radierea automobilului menționat, or, această circumstanță nu influențează într-un careva mod starea de fapt a lucrurilor în prezenta cauză penală, deoarece prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului r. Nisporeni, Diaconu Teodor din 31 decembrie 2014, s-a dispus clasarea procesului penal nr. 2013248018, din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (1) Cod penal, pornite la data de 15 decembrie 2013, pe faptul neglijenței în serviciu, în cadrul căreia s-a stabilit că la data de 24 august 2013, colaboratorii Biroului Examinare și Evidență a Transportului Nisporeni, au înmatriculat automobilul de modelul „Volkswagen Golf”, cu n/î xxxxxxxx, cu numărul de identificare al caroseriei falsificat prin înlăturarea și tăierea panelului din metal din formă dreptunghiulară cu numărul inițial, cu montarea de apoi a unui fragment analogic cu numărul de identificare al caroseriei WVWZZZIZRB042510 și fixarea lui prin sudare.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat și argumentul inculpatului precum că, prin raportul de expertiză nr. 7117 din 21 octombrie 2013, se adevărește că automobilul de modelul „Volkswagen Golf”, era alimentat cu benzină, or, acest fapt deși a fost confirmat și de către inculpatul Bădărău V., s-a adevărit că inițial inculpatul a menționat că automobilul era alimentat cu diesel, ceia ce i-a și declarat părții vătămate Cojocari D.

Nu a putut fi reținut nici argumentul precum că automobilul de modelul „Volkswagen Golf”, a fost ridicat la data de 04 aprilie 2012, iar expertiza fiind dispusă abia la data de 14 octombrie 2013, timp în care automobilul dat s-a aflat la Cojocari D., or, faptul dat nu poate trezi careva dubii, în primul rând s-a adevărit că ultimul a confirmat în ședința judiciară a instanței de apel că nu deține nici-un service auto și automobilul l-a cumpărat pentru sine, în al doilea rând s-a reținut și faptul că încălcarea și nemijlocit imposibilitatea înmatriculării automobilului a fost generată de refuzul expertului din cadrul BEET Bălți, privind înregistrarea și punerea vehiculului dat la evidență, cu atât mai mult că automobilul în cauză a fost transmis spre păstrare părții

vătămate Cojocari D., sub răspundere și contra semnătură, fapt care exclude alte dubii așa cum consideră inculpatul apelant.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate și declarațiile avocatului Dragomir Petcu, precum că instanța de fond nu ar fi ținut cont de declarațiile martorilor Gheorghiev Al. și Vatavu E., de vreme ce declarațiile acestor martori au fost cercetate și analizate din punct de vedere al pertinentei și coroborării cu celelalte probe, însă chiar dacă martorii vizați au confirmat că nu s-au depistat careva încălcări în actele, cât și în numărul de înmatriculare ale automobilului de modelul „Volkswagen Golf”, or, aceștia nu au calitatea de experți, și însuși martorii au specificat că verifică numărul motorului, cât și al caroseriei automobilului prin intermediul utilajului în dotare, totodată aceștia nu au calitatea de expert, astfel că pentru acest fapt a și fost chemat expertul de către părții vătămate care a depistat falsificarea numărului de identificare al caroseriei automobilului de modelul „Volkswagen Golf”.

Nu a putut fi privită ca fiind veridică nici afirmația apărătorului precum că prin raportul de expertiză grafoscopică nr. 1342 din 05 martie 2014, s-a adeverit că cererea de scoatere a automobilului de la evidență și cererea în legătură cu transmiterea autovehiculului din 03 ianuarie 2013, nu au fost efectuate de către inculpat, ci de o altă persoană, or, în primul rând acest raport nu se regăsește în lista probelor nici a apărării, nici a acuzării, iar apărarea nu a pledat pentru includerea și cercetarea probei date în coroborare cu celelalte probe.

Este inadmisibil și argumentul apărării cu referință la faptul că instanța de fond a omis a se expune asupra declarațiilor martorului Ciurin Ion, cât și ale martorului Terguță Ion, care combat cele relatate de către partea vătămată Cojocari D., or, asemenea martori nu au fost audiați în ședința instanței de fond, totodată lipsește o cerere a avocatului înaintată instanței privind audierea acestor martori, astfel că instanța de apel nu se va expune asupra veridicității declarațiilor acestor martori.

Apărătorul a considerat că instanța de fond a omis a se expune și asupra divergențelor dintre declarațiile părții vătămate Cojocari D., depuse în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, deoarece în realitate inculpatul a achitat lui Cojocari D. suma de 2300 euro și nicidecum suma de 3100 euro, or, în ședința de judecată, fiind audiată partea vătămată a confirmat că a achitat inculpatului anume suma de 3100 euro, totodată faptul dat a fost confirmat și prin declarațiile martorului Smîntaniuc Iurie, care a indicat că se afla pe bancheta din spate a automobilului și a văzut momentul când pătimitul i-a transmis inculpatului Bădărău V., anume suma de

3100 euro.

Nu au putut fi reținute nici argumentele precum că s-a omis și faptul că deși a fost audiat martorul Smîntaniuc Iurie, care a confirmat că Cojocari D. a transmis inculpatului anume suma de 3100 euro, acesta la data de 03 ianuarie 2013, era minor și nu dispunea de permis de conducere, or, martorul Smîntaniuc Iurie a relatat că în momentul transmiterii banilor, Cojocari D. se afla pe bancheta din față, la volanul automobilului, iar inculpatul Bădărău V. alături, martorul Smîntaniuc Iurie, în momentul transmiterii banilor aflându-se pe bancheta din spate a automobilului.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondat și argumentul apărării precum că au fost ignorate și declarațiile martorului Butnaru Vladimir, care a combătut cele spuse de partea vătămată Cojocari D. și martorul Smîntaniuc Iurie și a confirmat versiunea inculpatului, că a fost transmisă anume suma de 2300 euro, or, în primul rând urmează a se reține că martorul Butnari Vladimir Xxxxxx este cumnatul inculpatului, astfel că declarațiile acestuia urmează a fi privite ca un mijloc de ameliorare a situației inculpatului, cu atât mai mult că martorul Smîntaniuc Iurie a menționat că în timpul transmiterii banilor, persoana care a venit cu inculpatul Bădărău V. se afla afară și se uita la un alt automobil, respectiv nu putea vedea momentul transmiterii banilor.

În opinia instanței de apel a fost convențional și declarativ și argumentul precum că însuși inculpatul nu a cunoscut despre faptul că numărul de identificare al automobilului de modelul „Volkswagen Golf” a fost modificat, acest motiv fiind inventat cu scopul inducerii instanței în eroare și eludării de la pedeapsa penală, pentru infracțiunea comisă.

În cele din urmă, instanța de apel a considerat argumentele apelanților formale și convenționale, acestea din urmă referindu-se în general la principiile naționale de drept referitoare la probatoriu, cât și la cele internaționale, fără însă a se aduce o critică argumentată probelor concrete și a invoca o anumită încălcare, sau o apreciere eronată așa cum consideră apărarea, or, învinuirea a fost probată integral, iar careva contra argumente cât și erori instanța de apel nu a identificat.

În viziunea instanței de apel este corectă și soluția instanței de fond la capitolul soluționării acțiunii civile, atâta timp cât prin declarațiile părții vătămate, cât și prin declarațiile martorului Smîntaniuc Iurie, s-a adeverit transmiterea către inculpatul Bădărău V., a sumei de 3100 euro, care la momentul transmiterii, constituiau suma de 49 611,78 lei, astfel fiind respectate atât circumstanțele de fapt, cât și circumstanțele de drept conform art. 219 – art. 221 și art. 225 Cod de procedură penală, cu atât mai mult

că la acest capitol sentința de condamnare nu a fost contestată.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate afirmațiile procurorului precum că apelul avocatului Petcu Dragomir este depus peste termen, deoarece la momentul depunerii acestui apel, inculpatul Bădărău V., deja depuse-se în termen apel, iar avocatul Dragomir Petcu a depus un apel suplimentar în interesele inculpatului.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Bădărău V., instanța de apel a considerat concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului Bădărău Vasile, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu achitarea lui Bădărău Vasile Xxxxx deoarece fapta incriminată nu constituie elementele infracțiunii.

În motivarea recursului declarat invocă următoarele argumente:

- la soluționarea cauzei instanțele inferioare nu au ținut cont și nu au interpretat în favoarea inculpatului toate dubiile în probarea învinuirii, iar condamnarea este bazată pe presupuneri, fără a lua în calcul principiul legalității;

- reiterează că fapta incriminată, în exclusivitate reprezintă relații civile, realizate în baza unor contracte de vânzare-cumpărare, care sunt valabile și la moment, or eroarea gravă de drept s-a datorat și interpretării extensiv defavorabilă, care nu se bazează pe calificarea juridică corectă a faptei ca escrocherie, ca și forma de sustragere ce presupune mai multe semne obligatorii, așa cum luarea nu doar "ilegală", ci și gratuită a bunurilor, respectiv doar din aceste considerente este evident că fapta nu întrunește elementele infracțiunii de sustragere, inclusiv prin escrocherie, deoarece este lipsa scopului cupidant și caracterul GRATUIT al obținerii bunurilor, fiindcă în schimb la pretinsa suma de 3100 euro, pretinsa victimă a pretinsei infracțiuni a obținut în proprietate un bun și anume automobilul de model VW Golf cu xxxxxxxx.

Conform acestui contract de vânzare-cumpărare și circumstanțelor de fapt și de drept, Cojocari Denis este și rămâne a fi proprietar al automobilului de model „VOLKSWAGEN GOLF” cu n/î xxxxxxx, de altfel, contractul de vânzare-cumpărare este în vigoare și nu a fost declarant nul, nu a fost anulat sau altfel reziliat sau rezolvit, respectiv produce efecte juridice și în continuare, așa că este ireală și inexecutorie pretinsa soluție a instanței de fond, susținută de cea de apel, prin care precum că automobilul de model VW Golf cu n/î xxxxxxx ar urma a fi restituit lui Luncaș Alexei;

- menționează că indiferent de faptul că acest bun nu ar fi fost de calitate corespunzătoare, oricum fapta civilă nu „crește” în una penală, deoarece și în acest caz, pretinsa victimă a CUMPĂRAT automobilul de model „VOLKSWAGEN GOLF” cu n/î xxxxxxxx, nu de la Bădărău Vasile, dar în baza FACTURII din 03 ianuarie 2013, VINZĂTOR fiind magazinul de consignație, II „Ion Ciurin”, așa că cumpărătorul este apărat prin Legea nr. 105 privind protecția consumatorilor, care și reglementează problema vizată și relațiile între părți, indiferent de dorința vânzătorului de a remedia cazul, aceasta chiar și dacă: „Cojocari Denis nu ar fi avut posibilitatea să-și înregistreze legal bunul procurat, adică automobilul de model „VOLKSWAGEN GOLF” cu n/î xxxxxxxx, or conform legii - articolelor 321-322 Cod civil - bunul în referință a trecut în proprietatea cumpărătorului din momentul încheierii contractului și transmiterii efective către cumpărător și nu așa cum greșit concluzionează instanța, că: "Ultimul, neavând posibilitatea să-și înregistreze legal bunul în proprietatea sa".

De altfel, dacă ar fi avut careva probleme, Cojocari Denis urma să înainteze pretenții nu lui Bădărău Vasile, dar magazinului de consignație, ÎI "Ion Ciurin", de la care și a procurat automobilul în baza FACTURII (invoice) din 03 ianuarie 2013, iar vânzătorul, la rândul său putea face pretenții regrese deja persoanei de la care a achiziționat acest automobil;

- în confirmarea temeiului pentru recurs în ceea ce privește că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției este în contradicție cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar*, menționează că chiar instanța de fond și de apel constată și accentuează, că Bădărău Vasile pe data de 03 ianuarie 2013 a vândut la prețul de 3100 euro lui Cojocari Denis un automobil „VOLKSWAGEN GOLF” cu n/î xxxxxxxx, fapt ce denotă caracterul civil al relațiilor și exclude faptul sustragerii, chiar și dacă ulterior ar fi transmis lui Cojocari Denis un automobil cu alți parametri tehnici și de evidență;

- în realitate automobilul a fost vândut magazinului de consignație, II „Ion Ciurin” de către Doroschevici Ivan, ultimul fiind reprezentat de către Luncaș Alexei. Ulterior, magazinul de consignație, ÎI "Ion Ciurin" a vândut automobilul lui Cojocari Denis. Prin urmare este falsă AFIRMAȚIA DE FAPT, precum că Bădărău Vasile pe data de 03 ianuarie 2013 a vândut la prețul de 3100 euro lui Cojocari Denis un automobil „VOLKSWAGEN GOLF” cu N/î xxxxxxxx, această afirmație greșită a afectat soluția.

Contrar circumstanțelor de fapt, înainte de adoptarea sentinței de condamnare, partea acuzării nu a infirmat prin probe dincolo de orice dubiu, iar instanțele nu au luat

în calcul, cel puțin nu au interpretat în favoarea inculpatului nici faptul că au fost două contracte de vânzare-cumpărare, unul cu magazinul de consignație, II "Ion Ciurin", care a recepționat automobilul de la cet. Doroschevici Ivan, în numele căruia a acționat Luncaș Alexei și al doilea, deja între magazinul de consignație, care i-a vândut lui Cojocari Denis în baza FACTURII (invoice) din 03 ianuarie 2013 din care rezultă că VÎNZĂTOR al automobilului este magazinul de consignație, ÎI "Ion Ciurin";

- pentru justa soluționare a cazului, Doroschevici Ivan și Luncașu Alexei urmau a fi atrași în proces, pentru că anume ei formal au dispus de automobilul cu pricina și cel puțin ei puteau fi parte în procesul civil, cu atât mai mult, că în consecință, instanța a dispus că automobilul de model VW Golf cu n/î xxxxxxxx de restituit lui Luncaș Alexei, deși ultimul nici nu a fost atras în proces, nu a fost citat în ordinea stabilită și nici nu a solicitat această restituire, iar conform materialelor cauzei acest automobil, fiind deja vândut, a fost transmis, primit și se află în posesiunea și proprietatea lui Cojocari Denis;

- atenționează că contrar prevederilor art. 281, alin. (1) pct. 1), art. 394 Cod de procedură penală, nici ordonanța de învinuire și nici hotărârile contestate nu cuprind descrierea amănunțită a pretinsei fapte, a acțiunilor inculpatului, respectiv în cazul dat au fost ignorate și cerințele legale aferente la mod amănunțit al învinuirii și au fost încălcate garanții procesuale contra abuzului, consfințite de alin. (3) lit. a) art. 6 din CȚEDO, conform căreia orice acuzat are, dreptul să fie informat... în mod amănunt asupra naturii și cauzei acușării aduse împotriva sa, însă până astăzi nu este clară învinuirea ce se referă ori la vânzarea bunului chiar și necalitativ, ori la sustragerea gratuită a sumei de bani;

- hotărârile contestate nu conțin motivele pentru care instanțele au respins alte probe, mai cu seamă probele apărării, inclusiv necesitatea audieri persoanei ce a vândut bunul în referință, Luncaș Alexei, care evident denotă nevinovația inculpatului, alte probe invocate de apărare, care coraboreaza între ele și în ansamblu îi permit a stabili situația obiectivă și caracterul civil al relațiilor între părți.

Decizia contestată, nu este motivată, deoarece nu cuprinde probele concrete, care permit a face o oarecare concluzie, mai cu seamă, de vinovăție, cuprinzând doar formule generale;

- instanțele au aplicat o pedeapsă neclară și contrară prevederilor legale, prin ce au admis o alta eroare gravă de fapt și de drept, care a afectat soluția, exprimată în aplicarea unei pedepse complimentare irealizabile, neprevăzute de lege și neclare, or conform sentinței, Bădărău Vasile Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat pe art.

190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie - 14 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere ce țin de domeniul jurisprudenței pe termen de un an.

În primul rând, cu referire la art. 65 Cod penal, atenționează că privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate constă în interzicerea de a ocupa o funcție sau de a exercita o activitate de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul la săvârșirea infracțiunii.

În speța, condamnatul nu s-a folosit la săvârșirea pretinsei infracțiuni de careva funcție sau activitate din "domeniul jurisprudenței", așa că pedeapsa complementară, nu este de natura aceleia pe care a ocupat-o acesta și care ar fi conformă legii.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul inculpatului, Malic Gheorghe, invocând că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, deoarece autorul recursului critică aprecierea probelor administrate de către instanțele de judecată, care țin de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza la etapa actuală.

7. Verificând hotărârea recurată prin prisma criticilor formulate de către recurent, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul ordinar declarat urmează a fi respins din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Temeiurile pentru recurs pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, fapt stipulat de alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat de către avocatul inculpatului, Malic Gh., se constată că acesta își exprimă dezacordul cu calificarea juridică a acțiunilor inculpatului, deoarece acestea reprezintă relații civile realizate în baza unor contracte de vânzare-cumpărare, care sunt valabile și la moment.

Analizând textul deciziei instanței de apel atacate, instanța de recurs atestă că, motivele invocate de recurent în cererea de recurs, nu au constituit obiectul dezbaterilor în instanța de apel, din care considerent acestea nu mai pot constitui temei pentru recurs, reieșind din prevederile alin. (2) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, analizând materialele dosarului, Colegiul penal lărgit, ține să menționeze că, la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a dedus concluzia că, fapta inculpatului Bădărău V., întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul dat, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat conținutul probelor

și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioase a acestora în textul deciziei instanței de apel.

Analizând probele descrise în punctul 4.1 al prezentei decizii și expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal lărgit constată că, instanțele de fond corect au încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

În aceste condiții, Colegiul conchide că, recursul ordinar declarat este inadmisibil ca vădit neîntemeiat, deoarece motivele invocate de către avocatul inculpatului în recurs, nu au fost obiect de discuție în instanța de apel.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului Bădărău Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Bădărău Vasile Xxxxxx**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la *03 octombrie 2017*.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie